

Primum

etice. i. i capite meo. Aliud signum senectutis ibi. q. cutis mea laxa. i. soluta tremit corpe et effeto. i. carne consumpta et euacuata. Nota q. boiem senem multa mala et incommoda circūueniunt. Nā pellis ei⁹ contrahit. cor ei⁹ concutit. pulmo ei⁹ debilitat. lumbi ei⁹ idurant. dorsum icurua⁹. mēbra tremūt. Uñ poeta dixit. Optam⁹ seniu⁹ cum venerit est maleven-

tum. hoc est gibbosum surdum cecūq. morosum. propter hoc dicit Boetius q. senectus venit mihi cum suis malis. Notandum circa illam pte. et dolor etatem q. triplex est causa senectutis. s. etas infirmitas. et aduersitas. Senect⁹ que inducitur p. etatem naturalis ē que autē inducitur p. infirmitatem vel aduersitatē accidentalis est. qualis senect⁹ fuit in Boetio. q. senuerat ppter multitudinem doloris et tristitie. Nota dum q. canicies Boetij fu-

it itepestiua. Duguitio dicit. itepestiuum est. quod est incongruū. iconueniēs iutile. vel sine tpe. Unde itepestiuum dī illud quod nō habeat idoneuz temp⁹. vel quod nō est cōueniēs p. tpe. et q. Boeti⁹ iuuenis erat etate et cōsenuerat ex aduersitate iam canicies ei⁹ fuit itepestiua. Nota dū q. i iuuenib⁹ cutis ē densa ppter multitudinem sanguis ex quo sanguine generat⁹ caro. s. q. sāguis diminuit i senib⁹ diminuit ēt caro i eis. Ideo cutis senū est laxa. Nota dū circa hoc vocabuluz effeto. q. ipz tractum est a mulierib⁹ pregnantib⁹. que cum peperint. dicunt⁹ effete. i. fetu euacuate. Unde dicit Duguitio q. fetus est nat⁹ mulieris adhuc in ytero existens. et dī a foueo eo q. ibi foueat. ide fetus ta. tum. i. plen⁹. a. ym. Inde effetus. i. debilis: quasi sine fortitudine virium vel viribus euacuat⁹. Inde fetosus. a. ym. i. plenus fetu. Unde i psal. Quēs eoz fetose. i. plene fetu. et senes possūt dici effeti: quasi extra fetum positi. q. senectus nō est apta ad generādum fetum.

Mors boium felix. Sic Boetius deplangit statum suum ex parte durationis vite miserabilis. et pmo pmit tit que mors boium sit felix et q. non. et dicit sic. Illa mors boium est felix que nec iserit. i. non imittit se dulcib⁹ annis. i. temporib⁹ pspers cum delectat boiem viuere. Similr illa mors est felix que sepe vocata venit mestis supple annis. i. tristibus annis. q. in annis aduersitatis miseri consueuerunt vocare mortem. Tunc ostendit q. mors boium sit crudelis. dicens. Deu q. surda aure. i. reclusa aure. seu a mors. i. crudelis auertitur. i. spernit miseros homines et negat. idest non vult claudere flentes oculos eorum. quasi dicat crudelis mors est que nō permittit miseros mori et dicit claudere flētes oculos. per hoc inuens q. i morte oculi hominum claudunt. Et tūc Boetius deplangit plangationem sue vite dicēs. Dum fortuna malefida idest perfida mihi faueret. i. arrideret. leuibus. i. transitorijs bonis. tristis hora supple mortis. pene merferat. i. oppresserat meum caput. quasi dicat tpe pspertatis semp accelerauit mors oppmtere me nunc autē q. fortuna nubila. i. aduersa mutauit fallacem vultū ipia. i. miseravita. p. trahit. i. plangat. moras supple viuendi. i. ingratas. i. odiosas mihi. q. ppter miserā te-

debat ipm Boetiū viuere. Nota dū q. licz fm vulgares et fm apparentiā. hec snia de morte felici et crudelivi deat vera: tñ fm rei veritatē ē falsa. q. mors ēt tpe pspertatis pōt eē bona. Nā fm Senecā. optimū ē mori cū delectat viuere. et tpe aduersitatis pōt mors eē mala. q. aduersitas sepe iducit desperatōez. Boeti⁹ autē represē-

tādo statū miseri hois: hāc sniam ponit tanq. veram. Nota dū q. mors vel cōpatur ad vitā p. sentē v. futurā. Primo modo illa mors dī felix. q. fugit pte pspertatis et accelerat tēpore aduersitatis. Si autē cōparatur mors ad vitam futurā. tūc ipsa potest dici bona et mala tempore pspertatis et ēt aduersitatis q. si mors ducit ad gloriāz dī bona. si ad penāz dī mala. Nota dū fm Remigium sup donatum beu aliquando est monasyllabum. aliq. dissyllabum. si-

cut metri necessitas regit. Unde i pposito ē dissyllabū dicendo. deu q. surda miseros auertitur aure. Nota dū q. hoc verbum auertor quandoq. est passiuum cōstructū cū ablatiuo mediante ppositōe vt dicendo auertor a te et est idem quod remoueor. Aliquādo est verbū deponens cōstructum cū accusatiuo vt dicēdo auertor te. et tunc idē est quod spno te. et sic accipit i pposito cuz mors auertitur. i. spernit miseros: Unde vsus. In vi passiuī notat auertor remoueri. Si sit deponēs auertor spnere signat. Nota dū. Boeti⁹ appellat fortunāz malefidam q. est deceptiua. Unde Seneca. Neminē aduersa fortuna cōminuit nisi quē secunda decipit. et alibi Seneca. Fortuna nemini fidem seruat. nulli simul obesse contenta est quem nimiu⁹ fouet hunc stultum facit. Nota fortune bona dicunt⁹ leuia q. trāsitoria. Non enī pdurant circa boiem fm Senecā. Illud nō ē tuum quod fortuna fecit esse tuum. donū enī quod dare potuit. potuit et auferre. Nota dū q. Boeti⁹ appellat fortunā nubilā. i. obscuram siue cecā. depigebat enī antigtus fortuna ceca. q. ex iprouiso accēdit et recedit. Ut q. cecum reddit boiem extollendo eum i prosperis et deprimendo i aduersis. Nota dū q. Boeti⁹ dicit fortunam oli circa se mutasse fallacem vultum. q. fortuna oli depigebat duplici facie. anteriori alba. posteriori autē tēpore nigra. p. albā designabat pspitas p. nigram aduersitas. mutauit ergo fortuna circa Boetiū fallacē vultū pspertatis. postea ostendit ei vultum aduersitatis. Quid me felicē. Sic Boeti⁹ deplangit statum miserie sue apostrophando contra amicos. dicens. O amici mei quid idest ppter quid iactastis. i. iactando dixistis me. totiens felicē frustra enim hoc dixistis. q. felicitas mea non erat stabilis quod patet ex hoc q. ego cecidi. et iste qui cecidit de prosperitate in aduersitatem non erat in stabili gradu prosperitatis. Nota dū duplex ē felicitas politica que cōsistit in bonis exterioribus. et talis non est stabilis sicuti nec bona exteriora. Alia est felicitas speculatiua. que consistit i actu sapientie. s. in speculatione substantiarum sepataruz. et talis felicitas est stabilis et immutabilis cum sit bonuz optimuz. pulcher rimum. delectabilissimum ex primo ethicorum.